

Kukoricaterror

2011 augusztus 05. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

El tudnánk magunkat látni élelmiszerrel, a saját fajtáinkkal. Miért kell azt a sok szemetet behozni? – kérdi a Védegylet zseniális riportfilmjében László Benjámin. A gazda kint, a földön egy úgynevezett tájfajtát, a gyomaendr?di süt?tököt mutatja.

Finom, sokkal ízletesebb, mint az ismert, nagy fehér tök, csakhogy nem lehet forgalomba hozni. Nem tartozik ugyanis azon kevés engedélyezett fajta közé, amelynek magjai a drága és hosszadalmas eljárás után megkapták a hivatalos fémzárat.

A tápiószelei génbankban forgatott filmb?l kiderül, hogy a világ és lassan Magyarország vet?magszükségletének zömét három-négy multinacionális vállalat biztosítja, amelyek egyben a világ legnagyobb növényvéd?szer-el?állítói is. Eközben a kártev?kkel szemben ellenálló és a sajátos helyi éghajlathoz évszázadokon át hozzánemesített, hozzánemesült tájfajták többségét legfeljebb a saját kertünkben vethetjük el. „A hagyományos sárgadinnye valósággal szétomlik a szájban, míg a nagy áruházláncoknak szánt fajta olyan, mint a m?anyag szivacs. Igaz, hetekig eláll a pulton” – magyarázza a különbséget a gazda. Közben látjuk a tápiószelei génbank óriási maggy?jteményét, ültetvényeit.

Szerencsére láthatjuk, mert a *Gyurcsány–Bajnai–Gráf*-kormányzat megbukott, így nem tudták véghezvinni a még 2007-ben elhatározott ördögi tervüket, hogy a génbankot (miután az állami finanszírozását gyakorlatilag megszüntették) egyszer?en elpasszolják a *Magyar Tudományos Akadémia* martonvásári kutatóintézetének. Annak az intézetnek, amely el?z?leg egy kollaborációval felér? együttm?ködési megállapodást kötött a génmanipulált vet?magokkal operáló Monsanto világcéggel.

Bár hazánk a nyolcvanas években még vet?maggyártó-nagyhatalom volt, a filmb?l kiderül az is, hogy mára a piacot letarolták a multinacionális cégek, a gazdák többsége nem tudott ellenállni az iszonyatos er?vel nyomuló ügynökeiknek. Így történt ez – és ezek már nem a védegyletes videó, hanem a szemünk el?tt folyó hús-vér dráma képei – a kukoricatermel?kkel is, akik ma leggyakrabban az amerikai *Pioneer* és a *Monsanto* magjait vetik. Nem véletlenül lehet ismer?s az olvasónak a két multicég neve: a mez?gazdasági szakhivatal ezeknek a vállalatoknak a termékei között talált nemrég génmanipulált (GM) vet?magokat, majd a kormány halált megvet? bátorsággal kitárcsáztatta a több mint ötezer hektáron elültetett szennyezett kukoricát. A világcégek bírsága a kétmilliárd forintot is elérheti majd.

Nem túlzás halált megvet? bátorságról beszélni, hiszen *Orbán Viktor* kabinetje ezúttal sem a bukovinai ürgeb?r-keresked?kkel szemben nyitott frontot, hanem a világ legbefolyásosabb, szinte minden kormányt és pártot

behálózó szervezeteinek játszmáit leplezte le. Játszmáról írni sem túlzás, hiszen a Pioneer és különösen a Monsanto f? profilja külföldön nem a hagyományos vet?mag, hanem a génmanipulált áru. ?k persze állítják, hogy ha volt is génszennyezett mag a többi között, az csak a véletlen m?ve, de a *„GMO-vírus”* ellen harcoló tudósok és aktivisták láttak már karón varjút. Hallottak például annak a svájci biotechcégnek az esetér?l, amely Indiában a rizs harmincezer tételes génbankját kaparintotta meg, majd el is tüntette, így ma szabadon kereskedhet saját manipulált fajtáival. A nyugati fogyasztók szemében éppen a GMO-mentessége miatt értékes magyar élelmiszer hitele is könnyen a porba hullhat, ha kiderül: bár tilos, manipulált génkészlet? vet?magot röhögve ültetnek hazánkban is.

Jó kérdés, hogy miért olyan nagy üzlet a génmanipuláció, hiszen az ilyen vet?magok nem váltották be a hozzájuk f?zött reményeket. Kutatások igazolják, hogy bár ezt ígérték, végül mégsem csökkent a gazdák vegyszerfelhasználása, ellenben parcelláik, országuk a beporzódás révén örökre génszennyezetté vált. A hangsúly épp a növényvéd? szereken van: a haszonnövény génjeibe azért ültetik be egy bogár, gomba vagy más él?lény génjét, hogy a kapott, csak látszatra kukoricára és miegymásra emlékeztet? kis élient csak és kizárólag az el?írt szerekkel lehessen kezelni. Amiket persze ugyan?k gyártanak…

Gigantikus bizniszr?l van tehát szó, és túl sok energiát feccöltek már a génmanipulációba, túl sok dollár csúszott már ilyen-olyan tisztvisel?k zsebébe, hogy feladják. Miután sorra hódolnak be a világ és köztük Közép-Európa kormányai, nyilván azt hiszik, a kis Magyarország sem lesz képes keresztülhúzni a számításaikat. Ügynökeik máris ott lapulnak és áskálódnak mindenütt, a kormányzat második-harmadik vonalában éppúgy, mint a közélet más frontjain. Hogy egy kis ízelít?t kapjunk a várható ellencsapásokból, elegend? csak belepillantani a Népszabadság mindig vonalas újságírójának, Tamás Gábornak a tegnapi cikkébe: eszerint GMO-fronton *„önkényuralom és despotizmus”* uralkodik a „magyar ugaron”. De a kolléga nagy megkönnyebbülésére már érkez?ben a felment? sereg. Büszkén idézi ugyanis a roppant pártatlan Európai Vet?magszövetség f?titkárának a közleményét, amely szerint a kormány aránytalan szankciókkal sújtja a szegény Monsantót meg a Pioneert, mintha nem is az EU-ban lenne, hanem „egy diktatórikus, jogrendszer nélküli országban, a harmadik világban”.

Nehéz meccs lesz ez is.
Huth Gergely, magyarhirlap.hu

Ajánló